

YOLCUNUN ON BİR ADIMLIK HEYBESİNE AZIK OLSUN İÇİN İLİŞTİRİLEN

I.

Kıpırtısı düştü akşamın şimdiden ikindiye
Kırkına ermiş bir adam cemi bırakmalıdır
Vişneçürüğünden nar şerbetine
yemyeşil bir mürdüm eriğine
dokunmadan

II.

Sızlaması bir dişin her mevsim aynı
da
Kurun-ı vustada
da

III.

İncecik perdeler

IV.

Külüng
ve nokta
Bildiğimiz cümlelerin sonundaki nokta

V.

Tırmanıp tırmanıp tırmanıp
ve düşürüldüğümüz yerden tekrar ayaklanıp

VI.

Ancak bir saat kadranından ayrılınca
merak ediyor insan anlamını
olup bitmiş ve kayda geçmemiş yalnız bir tarihin
telaşından tüy gibi uçurulunca

VII.

Boşluk sündürüyor geceyi

VIII.

Bahçelerinde upuzun oturulan yaz tatillerinin
upuzun yaz tatillerinin
güneşin altında kavrulmuş buğday tanelerinin
çatlamış toprağın
ardımızda dörtlüde şehirlerin
çok çok bir kâbusta sesi kısık bir canavarın
fesleğenlerin akşamsefalarının ıhlamlarının
segâhların kayıp buseliklerin
upuzun yaz tatillerinin
hani '*gemiler geçmeyen bir umman*'ın

IX.

Yağmur kar yağmur kar yağmur kar
Ara sıra fırtına arada bir rüzgâr
Yine yağmur yine kar yine yağmur ve yine dolu
Ansızın ilkbahar

X.

Yorgan ve yastık ve yatak
İpissiz uykular ve toprak

XI.

Yılanlar otlar ağaçlar börtü böcek
Zamansız susuz kuyular